

Pünkösdi hétfő
József Attila istenes verseit hallgatom

Istenem, ha lennél nekem.....
Ha hinni tudnálak.....
Mily egyszerű lenne az életem.....
Elmondhatnám, ha bánatának: Legyen meg a Te akaratod!
De Te engem elkerültél, nekem meg nem jelentél.

Helyedbe anyám lépett, tanítva az esti imát:
Én Istenem, jó istenem lecsukódik már a szemem,
De a Tied nyitva Atyám, amíg alszom vigyázz reám.
Vigyázz az én szüleimre és a jó kis testvéremre.
Mikor a Nap újra felkel, csókolhassuk egymást reggel.

S lőn.....
Éjjel őriztél lehet, de nappal az Anyám sokszor vert el.
És nem vigyáztál a testvéremre, sem a szüleimre.
Apám elment, nem szóltál neki, hogy vannak kötelezettségei!
Anyámat megkínóztad, nehéz sorsra kárhoztattad!

Így lett nekem Istenem az Anyám,
Őt imádtam, Neki hittem, Tőle féltém, Tőle kértem!
Örök életűnek hittem.
De Te nem vigyáztál, nem kíméltél, hirtelen ítéltél!
Vitted magaddal, s nem hagytad, hogy elbúcsúzzam!

Most már nekem nincs egy istenem,
De van kettő, két gyermekem.
Bennük hiszek, Őket áldom, Őket várom,
Az Ő cselekedeteit áldom!

Őrangyalom - erőt, hitet most is Tőle kapom - Anyám,
Ki mögöttem áll!
Ő az aki rámpirit: Ne szólj vissza, nem számít!
Túrjed fiam, én is túrtem a te vadócságaid!
Majd, ha itt leszel velem, látni fogod a valóságot!

Budapest, 2012. május 29.